

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 17555/2023
06.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Станоје Филиповић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Ђурић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1431/2022 од 19.01.2023. године, у седници одржаној 06.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1431/2022 од 19.01.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Шапцу Гж 1431/2022 од 19.01.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лозници П 633/19 од 23.02.2022. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати 72.000,00 динара и то на име претрпљеног страха износ од 42.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.02.2022. године до исплате, док је тужбени захтев тужиоца преко досуђеног до траженог износа од 100.000,00 динара на име претрпљеног страха и преко досуђеног до траженог износа од 80.000,00 динара на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа, са законском затезном каматом од 23.02.2022. године до исплате, одбијен. Ставом другим изреке, тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавеже тужени да му поред износа досуђеног ставом првим изреке ове пресуде исплати износ од 43.600,00 динара на име материјалне штете са законском затезном каматом од 23.02.2022. године је одбијен. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 108.480,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев тужиоца преко досуђеног до траженог износа од 153.166,00 динара са законском затезном каматом од 23.02.2022. године до исплате на име трошкова парничног поступка одбијен.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Гж 1431/2022 од 19.01.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепена пресуда у одбијајућим деловима става првог и другог изреке, потврђена. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у обавезујућем делу става првог изреке тако што је обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде нематеријалне штете исплати укупан износ од 55.000,00 динара и то на име претрпљеног страха износ од 25.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због повреде части и угледа износ од 30.000,00 динара са законском затезном каматом од 23.02.2022. године, док је захтев тужиоца преко овог износа до првостепеном пресудом досуђеног износа од 72.000,00 динара за износ од 17.000,00 динара на име претрпљеног страха са законском затезном каматом од 23.02.2022. године, одбијен као неоснован. Ставом трећим изреке, преиначено је решење о трошковима парничног поступка из става трећег изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 101.520,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је преко овог износа до износа досуђеног првостепеном пресудом од 108.480,00 динара захтев тужиоца на терет туженог одбијен као неоснован. Ставом четвртим изреке, одбијени су захтеви тужиоца и туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка као неосновани.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 18/20) у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2.).

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. Закона о парничном поступку Врховни суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге дате у побијаној одлуци у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, као ни потреба новог тумачења права. Правноснажном пресудом одлучено је о захтеву тужиоца који се односи на накнаду нематеријалне штете за претрпљени страх и претрпљене душевне болове због повреде угледа и части и о том праву и висини правичне новчане накнаде одлучено је применом правила из члана 200. Закона о облигационим односима. Правилна примена материјалног права зависи од утврђеног чињеничног стања, односно право на правичну новчану накнаду и њена висина одређује се индивидуално у сваком конкретном случају према чињеницама и околностима које су од утицаја на примену наведеног правила, па нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе. Поред тога, битне повреде поступка не представљају дозвољен ревизијски разлог. Следом наведеног, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да изјављена ревизија није дозвољена.

По члану 468. став 1. ЗПП споровима мале вредности сматрају се спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради наканде штете поднета је 03.07.2019. године, вредност предмета спора 243.630,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, што значи да се ради о спору мале вредности, то је ревизија тужиоца недозвољена применом члана 479. став 6. ЗПП. У овом случају не може се применити члан 403. став 2. тачка 2. ЗПП по коме је ревизија дозвољена због преиначења јер је у посебној глави Закона о парничном поступку који регулише поступак у спору мале вредности прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општег правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**